

Erjavec znova predsednik, Janša še ne

Ker je bil edini kandidat, je bil **Karl Erjavec** na kongresu tretje najmočnejše stranke v državi brez težav znova izvoljen za predsednika Desusa. Podoben kongres, kjer pa še ni jasno, kdo vse bo kandidiral, bo maja imela tudi največja opozicijska stranka: SDS.

V Desusu je s tem jasno, da jih bo Erjavec vodil na parlamentarne volitve, ki bodo maja ali junija prihodnje leto.

Erjavec je bil po osamosvojitvi države član krščanske

demokracije (SKD). Po združitvi SKD s SLS leta 2000 je pristal v slednji. Leta 2004 je kratko prestopil k LDS.

Za predsednika Desusa je bil prvič izvoljen maja 2005, ko je stranka že bila koalicijska partnerica prve vlade **Janeza Janše**.

Od takrat se Desus na državni ravni po rezultatih na volitvah poslancev počasi vzpenja.

Grafično je trend takšen:

Kdo vse bo kandidiral za vodilne funkcije v SDS, bo znano konec aprila, do takrat je namreč še mogoče vlagati kandidate. Med poslanci je slišati, da bo **Janez Janša** skoraj zanesljivo kandidat za predsednika in da, če se za to odloči, proti njemu nihče nima možnosti.

Janša je bil za predsednika SDS prvič izvoljen leta 1993. Po katastrofalno slabem rezultatu na prvih volitvah v državni zbor leta 1992, ko so s 3,34 odstotki komaj prišli čez prag, mu je vodenje stranke prepustil **Jože Pučnik**.

Na kongresu v Litostroju mi je Pučnik, bil je lep sončen dan, ko sva s kozarcem hladne pijače zunaj klepetala po že opravljenem intervjuju za Večer, povedal, da je namen menjave na vrhu, da bi stranko vrnili med močne in velike. Pučnik je dodal, da je naredil napako, ker se je zadnja leta ukvarjal le s tem, kako ustvariti in ubraniti novo državo, ne pa s stranko, kar so počeli v konkurenčnih strankah.

Janši je Pučnikov cilj, stranko vrniti med pomembne, uspelo doseči: že na naslednjih volitvah leta 1996 je SDS volilo 16,13 odstotka volivcev in je za LDS in SLS postala tretja najmočnejša v parlamentu. Vrh je dosegla osem let pozneje, ko je postala najmočnejša v državi, Janša pa prvič premier.

Dobre rezultate je SDS, kar smo člani Evropske unije, dosegla tudi na evropskih volitvah. Na prvih je bila tretja, za listo

NSi in skupno listo LDS in Desusa. Na obeh naslednjih volitvah pa je SDS zbrala najvišji delež glasov med strankami. Erjavcu je, če primerjamo, uspel rahel vzpon, predvsem pa je z **Ivom Vajglom** na zadnjih evropskih volitvah Desus sploh prvič dobil evropskega poslanca.

Volitve po občinah so nekoliko posebne in trend obeh strank je, ko gre za občinske svete v večjih občinah, kjer volivci volijo stranke, celo podoben. SDS je na teh volitvah sicer tradicionalno najmočnejša med strankami, na zadnjih pa je na znižanje deleža najbrž vplivalo tudi, ker je bil njihov predsednik Janez Janša takrat že nekaj časa obsojen in zaprt.

Pozneje na ustavnem sodišču razveljavljene sodbe v primeru Patria, zaradi katerih je moral Janša na začetku kampanje pred parlamentarnimi volitvami, ki so bile julija leta 2014, v zapor, so vplivala tudi na rezultat volitev poslancev.

Janša je bil v soboto, ko je imel Desus kongres v Žalcu glavni govornik na slavnostni akademiji ob 28 obletnici ustanovitve SDS. Ob ustanovitvi sredi februarja 1989 v Cankarjevem domu se je stranka imenovala Socialdemokratska zveza Slovenije. Zveza se je imenovala, ker stranke niso bile dovoljene. V predsedstvo zveze so bili izvoljeni France Tomšič, Andrej Magajna, Brane Gradišnik, Vitodrag Pukl, Boro Terčelj, Katja Boh in Matjaž Šinkovec.

Tomšič je bil na prvi seji predsedstva marca 1989 izvoljen za predsednika stranke, za podpredsednika pa Katja Boh in Andrej Magajna. Jože Pučnik je bil izvoljen v Svet stranke; novembra 1989 pa je bil poznejši šef zmagovite koalicije Demos izvoljen za predsednika SDZS, ki se ji je v letih za tem pridružilo še več strank in skupin, večkrat je spremenila tudi ime in kratico, do zadnje in najbolj znane: SDS.